

Nr 174.

Av herr **Carlström m. fl.**, om höjning av statens skogsodlingsanslag m. m.

I statsverkspropositionen har Kungl. Maj:t under nionde huvudtiteln, punkt 185, hemställt att statens skogsodlingsanslag skulle för budgetåret 1939/40 uppföras med ett belopp av 100 000 kronor.

Det framgår av den beräkning rörande medelsbehovet för nästa budgetår, som centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund verkställt och vilken finnes intagen i motiveringen till detta förslag, att ett belopp av 160 000 kronor skulle erfordras för att tillgodose samtliga nu föreliggande och till och med år 1939 inkommande ansökningar om bidrag, vilka kunna förutsättas vara berättigade erhålla dylikt. Centralrådet menar dock att under nuvarande förhållanden med riklig arbetstillgång detta ej skulle vara av behovet påkallat. Det skulle vara lämpligare att i viss utsträckning balansera inkommande bidragsansökningar och, så långt skogsvårdsstyrelsernas ekonomiska resurser det medger, även planlagda skogsodlingsföretag för att ha dessa att tillgå vid sådan förändring av konjunkturläget, att det blir angeläget att tillskapa nya arbetstillfällen. Med hänsyn härtill har centralrådet föreslagit, att statens skogsodlingsanslag för budgetåret 1939/40 skulle uppföras med ett belopp understigande medelsbehovet, och till detta förslag har föredragande departementschefen anslutit sig.

Denna motivering för att med 60 000 kronor nedsätta det anslag, som enligt skogsvårdsstyrelsernas och skogssällskapets uppgifter erfordras, är enligt vår mening icke bärande. Vi avstå emellertid från att framställa yrkande om anslagshöjning på denna punkt och begära i stället medel till den utvidgning av anslagsändamålet, som i en vid fjolårets riksdag väckt motion (II: 308) begärdes i syfte att i de fyra nordligaste länen bidrag även skulle kunna utlämnas till röjningsgallring i tätväxande ungskog. Starka skäl tala för att i de nordligaste länen anslagsramen borde innefatta röjningsgallringar även å andra tätväxande skogar å enskilda jordbrukares ägor än stavaskogar. Jordbruksutskottet erkände detta indirekt, då utskottet avstyrkte den av oss begärda anslagshöjningen med hänvisning till att å beredskapsstaten dels för ändamålet upptagits ett förskottsanslag av 100 000 kronor och dels en miljon kronor för vissa tillfälliga skogsvårdsåtgärder å enskilda skogar. Men denna hänvisning har för de norrländska jordbrukarna i praktiken varit helt värdelös. Då beredskapsstaten icke bragts i utförande ha de icke kunnat få ut ett enda öre av de på denna stat uppförda anslagen. Under sådana omständigheter finna vi oss nödsakade upprepa motionernas hemställan från i fjol. Planer för röjningsgallringar av ovan angivet slag böra

uppgöras genom skogsvårdsstyrelsernas försorg och statsbidrag lämnas till högst 50 procent av kostnaderna, vid vilkas beräkning gagnvirkets rotvärde skall avdragas. Anslagen borde företrädesvis komma de avlägset boende jordbrukarna till godo. Dessa kunna ju på grund av avstånden och skogens svåråtkomlighet påräkna intet eller endast ett ringa saluvärde för det utgallrade virket. Så länge anslaget har karaktär av reservationsanslag och anslagshöjningen stannar vid ett blygsamt belopp, finnas garantier för att bidrag till röjningsgallringarna endast skulle komma att beviljas efter noggrann prövning.

För att täcka de ökade kostnader, som en utvidgning av anslagsramen kan komma att draga, föreslå vi en höjning av det av Kungl. Maj:t äskade beloppet från 100 000 kronor till 150 000 kronor.

Åberopande ovanstående motivering hemställa vi,

att riksdagen måtte höja det till statens skogsodlingsanslag äskade reservationsanslaget å 100 000 kronor till 150 000 kronor samt i anslutning till ovanstående motivering utvidga anslagsramen till att i de fyra nordligaste länen även inbegripa röjningshuggningar å tätväxande ungskog, som ej är att hänföra till stavaskog.

Stockholm den 23 januari 1939.

C. Fr. Carlström.

Leon. Hagström.

J. B. Johansson.

Torsten Caap.

Nils Holmström.

Bernhard Nilsson.

A. O. Frändén.

Ivar Öman.

Nils Gabrielsson.